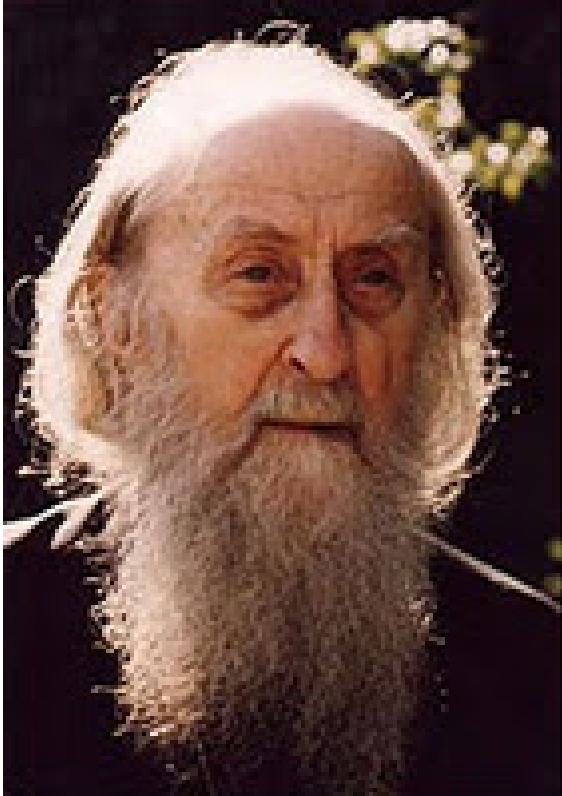

πρωτοπρεσβύτερος Διονύσιος Τάτσης: Η εκκοσμίκευσις του Ασκητικού λόγου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στην εποχή μας οι άνθρωποι αρέσκονται να ακούν και να διαβάζουν ασκητικές ιστορίες, παλαιές και νεώτερες, και με ιδιαίτερη ευχαρίστηση να τις διηγούνται και αυτοί σε άλλους αδελφούς, προκειμένου να ωφεληθούν πνευματικά κι εκείνοι. Αυτή τη δίψα των ανθρώπων κανένας δεν μπορεί να καταργήσει. Μάλιστα θα έλεγα ότι όσοι γράφουν και μιλούν πρέπει να προσφέρουν τη στέρεη τροφή του ασκητικού βιώματος.

Υπάρχει όμως ένα λεπτό σημείο, το οποίο πρέπει να προσέξουμε, γιατί διαφορετικά θα αδειάζουμε το γάλα σε δοχείο, που δεν έχει πυθμένα! Δηλαδή, η διδασκαλία μας θα είναι μια ματαιοπονία... Ποιο είναι λοιπόν αυτό το σημείο; Έχω διαπιστώσει ότι πολλοί κήρυκες και πολλοί ακροατές, ενώ αρέσκονται στην ασκητική διδαχή, δεν έχουν την καρδιά τους ασκητική. Τους αρέσει να μιλούν και να ακούν για τους μεγάλους αββάδες του Γεροντικού, αλλά και για τους σύγχρονους γέροντες, χωρίς όμως να είναι αποφασισμένοι να ελευθερωθούν από το κοσμικό φρόνημα, το οποίο τους οδηγεί σε μια ζωή συμβιβασμένη με την αμαρτία. [\(περισσότερα...\)](#)